

[Alvilda Larsen.]

paganda og et hav af usandfærdigheder at hvirvle et røgtæppe op om den krigsforberedende og folkefjendske politik, man fører, og tilsløre, at det er krigen og ikke freden, der er perspektivet for Atlantpagtpartiernes politik; men modviljen mod oprustningen er så stor her i landet, og fredsviljen i vort folk er så stærk, at ikke nok så mange usandheder, ukvemsord, ja løgnagtigheder mod kommunisterne her og andre steder kan få folket til at godkende afsavn, godkende angst, godkende utryghed sammen med de våben, sammen med den oprustning, som de ved er påtvunget os og er en følge af landets tilslutning til Atlanterhavspagten.

Vi har nu haft fem års såkaldt genopbygning i Danmark, men situationen i dag fem år efter krigens afslutning er, at genopbygningen ikke er fuldført, at den ustandselig hinker bagefter. Vi har stadig bolignød, vilkårene forringes stadig, og der stilles stadig krav om ofre og afsavn til befolkningen.

Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) sagde, at når vi i dag må pålægge befolkningen nye byrder, stille nye krav, så skyldes det den gigantiske oprustning, som er gennemført, og som bl. a. gennemføres i folkedemokratiske lande og i Sovjetunionen, det er disse landes skyld, at vi i dag må pålægge den danske befolkning de byrder, oprustningen kræver. Jeg har haft lejlighed til at foretage et besøg sidste år i Polen og i år i den demokratiske tyske republik, hvorfra jeg vendte tilbage i går. Jeg har der set et genopbygningsarbejde, som påkalder beundring og respekt. Jeg har set, hvordan skoler, kurhuse, feriehjem, klubber og boliger rejser sig af de tusinder ruiner, som Østtyskland i 1945 bestod af. Jeg har set, at denne genopbygning af landet skrider frem samtidig med, at man har forbedret og stadig forbedrer befolkningens levestandard. Man er i dag ved at afskaffe alle rationeringer. Jeg gør de ærede medlemmer opmærksom på, at medens vi i dag er ved at give den danske befolkning kanoner i stedet for smør, har man i øjeblikket i den østtyske republik mere smør, end vi har her i landet. Der giver man befolkningen smør i stedet for kanoner. Og mere end det; det, der står prentet i erindringerne efter besøget, er kravet og ønsket om fred. Det står på hvert et hus, på hver en fabrik, det er parolerne, der følger enhver demonstration, følger ethvert møde i den tyske republik. Fred, blot vi kan bevare freden til at genrejse dette land. Befolkningen går ind for freden, regeringen går ind for freden og har underskrevet kravet om forbud mod atombomben.

Vil det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) komme her og påstå, at alt dette, denne opbygning, denne fremgang og opdrift for menneskene i den tyske republik er et udtryk for, at man der forbereder sig til et angreb mod Vesteuropa? Det tror det ærede medlem ikke; men enten taler han mod bedre vidende, enten lyver det ærede medlem, eller også må det ærede medlem indrømme, at man ikke både kan ofre millioner og atter millioner på våben og oprustning og samtidig gennemføre en forbedring af levevilkårene. Det ærede medlem må indrømme, at selvom vi skal gennemføre en oprustning i dette land, kan der og skal der ikke stilles de krav til befolkningen, man stiller i dag, om større ofre og afsavn. Der er intetsteds, hverken i Polen eller i den østtyske republik, sket en oprustning på bekostning af befolkningens forbrug eller livsgoder.

Jeg har med disse bemærkninger tegnet et billede af lande og folk i fremgang og opgang takket være et fredeligt socialistisk samarbejde mellem nationer og folk, et samarbejde, der ikke tjener private, egoistiske eller monopolers profitinteresser. Hos os har vi billedet af tilbagegang og nedgang, forværring af befolkningens levestandard, økonomisk kaos grundet på et bankerot, kapitalistisk samfundssystem.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft sagde, at han satte sin lid til, at der var så megen livskraft i behold i den vestlige kultur, at den nuværende alvorlige situation i Vesteuropa kunne forbedres eller overvindes. Ja, den vestlige kultur har vist, at den har så megen livskraft i behold, at den kan råbe et: ofre, byrder, afsavn til befolkningen på den ene side og af og til et: kast atombomben! på den anden side. Folkene i Østtyskland, folkene i de folkedemokratiske lande har livskraft til at genrejse deres lande af ruiner, som vi ikke har set mage til herhjemme, har livskraft til at skabe bedre forhold for menneskene og har livskraft til at råbe et: forbyd atombomben! Det danske folk vil vide sammen med denne folkernes kraft at gøre sit til at forhindre en ny krig. Jeg er overbevist om, at flertallet af det danske folk vil fordømme, at indtægterne af dets arbejde, at de værdier, det skaber, anvendes til menneskenes ødelæggelse fremfor til menneskenes lykke og fremgang.

Kaj Hansen: Jeg er et forholdsvis nyt medlem af det høje ting, og jeg havde selvfølgelig mine anelser, inden jeg kom herind. Jeg må indrømme, at forhandlingerne i den forløbne tid, ikke mindst det sidste døgn.